

ท่านนายกสภามหาวิทยาลัย หาดใหญ่ ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัย หาดใหญ่ อาจารย์ประณีต ดิษยะศริน กรรมการบริหารมหาวิทยาลัย คณาจารย์และผู้บริหารมหาวิทยาลัย รวมทั้ง ผู้ได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต มหาบัณฑิตและบัณฑิตทุกท่าน วันนี้แทนที่จะกล่าวคำว่า ดิฉัน ขอกล่าวคำว่า อาจารย์ เพราะว่าพวกเราเป็น อาจารย์กันตั้งแต่จำความได้จนถึงบัดนี้ อาจารย์มีความรู้สึกว่าเป็นวันพิเศษของอาจารย์จริง ๆ เพราะว่า การศึกษาไม่ใช่ทุกคนจะได้รับปริญญาเอก มันอยู่ที่ธรรมชาติของคนคนนั้นว่าเก่งแค่ไหน มีประสบการณ์ แค่นั้น แต่วันนี้เป็นวันที่อาจารย์ได้รับ ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ รู้สึกเป็น เกียรติ รู้สึกซาบซึ้ง และรู้สึกดีใจมาก ที่ได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยอันทรงเกียรติ คำว่าอันทรง เกียรตินี้หมายความว่ามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ นั้น ไม่เคยมีเรื่องที่มีปัญหาเกี่ยวกับสังคม มีแต่ผลิตนักศึกษาที่มีความสามารถ เป็นคนดี ทำประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัย ทำประโยชน์ให้กับภาคใต้เรา และทำประโยชน์ให้กับ ประเทศชาติ

อาจารย์ขอเล่าประวัติของนามสกุล ดิษยะศริน เป็นนามสกุลที่ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 คุณปู่เป็นพระสหายของรัชกาลที่ 6 ในขณะที่นั้น ประมาณปี 1909 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงเห็นว่าประเทศไทยไม่มีโรงเรียนที่สอนเนติบัณฑิต ก็เลยได้ พระราชทานสถาบันเนติบัณฑิต และเป็นสถาบันแห่งแรกของประเทศไทย คุณปู่ซึ่งเป็น พระสหายใกล้ชิดกับ พระองค์ท่าน อยู่ในพระราชวังตลอด มีอะไรท่านก็รับใช้พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวตลอด ท่านจึง ได้รับความไว้วางใจให้เป็นนักเรียนรุ่นแรกของมหาวิทยาลัยสถาบันเนติบัณฑิต หลังจากที่จบการศึกษาแล้ว ท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นรองอำมาตย์ตรี ในช่วงนั้น จบการศึกษาเป็นนักศึกษารุ่นแรกของเนติบัณฑิต ซึ่งมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ก็ มีชื่อเสียง มากในเรื่องของนิติศาสตร์บัณฑิต หลังจากที่คุณปู่ได้รับคำสั่งจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 เมื่อท่านเรียนจบปีที่ 4 แล้วท่านมีความประสงค์ที่จะให้คุณปู่ขึ้นไป รับราชการตามหัวเมืองต่าง ๆ คุณปู่ก็ได้ไปรับราชการ 6 จังหวัด ปทุมธานี กรุงเทพฯ เชียงใหม่ แล้วอีกหลายจังหวัดจนมาถึงหาดใหญ่ คุณปู่ก็ได้เกษียณอายุที่นี่ แล้วท่านคิดว่าหาดใหญ่นี้เป็นเมืองที่มีความ สวยงามมีธรรมชาติที่ดี เป็นศูนย์กลางของการคมนาคม ทำไม่ไม่มีโรงเรียน ท่านจึงได้ให้มีโรงเรียนเอกชน เป็นโรงเรียนแรก ก่อน จะมีโรงเรียนรัฐบาลด้วยซ้ำ พ่อค้าแม่ขายเป็นคนที่มีความฉลาดมาก แม้ไม่ได้เรียน หนังสือแต่ก็รวยได้ หลังจากนั้นคุณปู่ก็ตั้งโรงเรียนขึ้นมาเพราะหาดใหญ่ เป็นเมืองเล็ก ๆ แล้วคนก็คิดว่า หาดใหญ่เป็นจังหวัด หาดใหญ่ นี่มีเสน่ห์มาก คุณพ่อเป็นคนกรุงเทพฯ เหมือนกัน แต่ท่านก็ชอบ หาดใหญ่ เวลา อาจารย์ กลับมาหาดใหญ่ ทุกครั้ง คุณพ่อก็มีความปลื้มใจ ที่จะโชว์ว่าหาดใหญ่นั่นเจริญขึ้นอีกแล้ว มีตึกอีกแล้ว ท่านเป็นคนกรุงเทพฯ แท้ ๆ แต่ชอบอำเภอหาดใหญ่ เพราะว่าอากาศดี คนดี คนฉลาด คนทำมาหากิน ไม่มีโจรผู้ร้าย หลังจากที่คุณพ่อเกษียณอายุ คุณพ่อก็ได้เปิดโรงเรียนขึ้นมาอีกโรงเรียนหนึ่ง ชื่อว่าโรงเรียนหาดใหญ่อำนวยวิทย์ แต่ย้อนกลับไปในช่วงของคุณปู่ค่าเล่าเรียนแทบไม่ต้องเก็บเลย เพราะอยากจะทำให้ผู้คนในหาดใหญ่นี้มีการศึกษาจะได้ต่อยอดเรื่องการค้า แต่ทราบไหม ว่าในประวัติ ของหาดใหญ่นี้ รัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ท่านเสด็จอินเดีย และพระองค์เสด็จ ที่หาดใหญ่ ท่านตรัสว่า หาดใหญ่นี้เป็นเมืองที่มีความสวยงาม มีคนขยันหมั่นเพียร แต่ไม่มีการศึกษา ท่านคิดว่า ท่านจะต้องพัฒนาหาดใหญ่นี้ให้เจริญ ท่านตรัสกับรัฐบาลว่า ขอให้หาดใหญ่ เป็นเมืองการเงิน การค้า

การคมนาคม เพราะมีภูมิประเทศติดกับมาเลเซีย ติดกับสิงคโปร์ ติดกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีเงิน แล้วก็อยู่ใกล้กับสตูล นราธิวาส ต้องให้หาดใหญ่เป็นเมืองหลักของประเทศไทย จากนั้นแล้วรัฐบาลก็ส่งเสริมหาดใหญ่ นี่แหละคือเหตุผลที่หาดใหญ่มีเศรษฐกิจเป็นอันดับ 2 หรืออันดับ 3 ของประเทศไทยตลอดเวลาเพราะคนหาดใหญ่ขยันและอดทน และท่านได้ตรัสว่าเมืองหาดใหญ่ต้องเป็น เมืองการค้า การเงิน และการคมนาคม นี่ทำให้ผู้คนเข้ามาหาดใหญ่ ในที่สุดท่านได้ เชิญ มาเลเซีย สิงคโปร์ คนจีนซึ่งมาจากเกาะไหหลำ เกาะไหหลำ เป็นเกาะที่ทำอาหารได้อร่อยมาก อาจารย์ได้ทำ Research แม้กระทั่งมีเรือสินค้าพ่อค้าแม่ค้าเหมือนตลาดน้ำอยู่ที่คลองอู่ตะเภา มากันเต็มคลอง เพราะว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เชิญมา หลังจากนั้นแล้วบางคนก็อยู่ชั่วคราว บางคนก็อยู่ถาวร หาดใหญ่มีคนมุสลิม มีคนจีน มีคนหลายชาติเข้ามาอยู่ในหาดใหญ่ แม้กระทั่งคนอินเดีย แล้วพวกเราก็ออยู่อย่างสงบสุขไม่เคยมีปัญหาเรื่องสังคมเลย แม้กระทั่งปัจจุบัน ก็มีความรู้สึกที่เราเป็นชาติเดียวกัน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีเลย ที่เราไม่ต้องมารบราฆ่าฟันกัน แต่เราเชื่อมด้วยการศึกษา

ตอนนี้กลับมาในสมัยคุณพ่อ ในเมื่อคุณปู่ในวัยมากแล้วท่านก็กลับกรุงเทพ ฯ คุณพ่อก็เลยเปิดโรงเรียนแทนเพราะว่าไม่มีโรงเรียนไม่ได้ แล้วก็ค่าเล่าเรียน เทอมละ 200 บาท ปีละ 400 บาทเท่านั้น เพราะอยากให้แม้กระทั่งคนรวยและคนจนได้มีการศึกษา เพราะการศึกษาเท่านั้นที่จะทำให้คนนั้นได้ขยับฐานะขึ้นไป แล้วมีความคิดในเรื่องของการทำมาค้าขาย

พอมีโควิดมาอาจารย์สงสารคนหาดใหญ่มาก ก็ได้เอาสิ่งของมาช่วยเหลือและสอนให้ทำอาหาร แล้วนักข่าวก็มาพูดว่าหาดใหญ่ตายแล้ว อาจารย์ก็ไปทำ Research อีก ทำยังไงถึงจะช่วยหาดใหญ่ให้ฟื้นตัว แต่ไม่ต้องเพราะคนหาดใหญ่เนี่ยได้รับอิทธิพลจากรัฐบาลที่ 5 แล้ว ที่ได้สร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาได้ คนหาดใหญ่มาจากจีน มาจากมาเลเซีย คนพวกนี้เป็นพ่อค้าหมดเลยเพราะฉะนั้นพวกเราที่นั่งอยู่เนี่ยอาจจะเป็นลูกหลานของคนสมัยนั้นก็ได้อ แม้กระทั่งตัวอาจารย์เอง เพราะ ฉะนั้นคนหาดใหญ่ก็สามารถที่จะพลิกสถานการณ์ โดยที่รัฐบาลไม่ต้องช่วย ยังถามอาจารย์ประณีตว่าอยากจะช่วยมาก คราวนี้จะมาพูดเรื่องนี้จะทำไฉนให้หาดใหญ่เจริญ แต่มันผิดวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย เราก็เลยต้องกลับไปพูดการศึกษา แต่ ในสายเลือดของการศึกษา คุณพ่อประดิษฐ์ทำหน้าที่ให้กับสังคม อาจารย์ประณีตทำงานควบคู่ไปกับคุณพ่อ

อาจารย์ประณีต อายุแค่ 20 ปี ทำงานเป็นครูใหญ่ของ โรงเรียนหาดใหญ่อำนวยวิทยามาเป็นเวลา 50 กว่าปี แต่ในขณะเดียวกัน เนื่องจากความสามารถของอาจารย์ ก็มีความคิดที่อยากจะให้โรงเรียนเจริญขึ้นไปถึงระดับมหาวิทยาลัย ก็เลยเปิดโรงเรียน แต่ด้วยความมานะ อดทน ลำบาก ที่ได้เห็นอาจารย์ ทำงานหนักทุกวัน เพราะฉะนั้น ก็ได้มีโรงเรียนพาณิชย์ ปวช. ปวส. และมหาวิทยาลัย นักศึกษาควรจะมีใจ ที่เราทำงานมาด้วยความลำบากไม่มี อะไรได้มา โดยไม่ต้องทำงานเลย สิ่งเดียวที่นักศึกษาต้องเป็นข้อคิดในเรื่องนี้ ถ้าต้องการความสำเร็จแล้วเราต้องทำงาน ต้องพยายาม ขยัน อดทน อันนี้ก็เป็นตัวอย่างที่ดี อาจารย์ประณีตเหนื่อยจริง ๆ

ต่อมาอาจารย์ลักขณาก็ เหนื่อยเช่นกันแต่อาจจะ ไม่เท่ากับ อาจารย์ประณีต เพราะว่าเพื่อน้องคนสุดท้าย มีบุตร 5 คน เราก็ได้ไปศึกษาต่างประเทศ ไปเรียนที่อเมริกา อาจารย์เป็นคนหาดใหญ่โดยกำเนิด แต่พออายุเข้า ม .1 ก็ไปเรียนกรุงเทพ ฯ แล้วก็ไปอเมริกา 11 ปี พอจากเมืองจากบ้านไปแล้วก็ คิดถึงบ้านเราขาดอะไรบ้าง ขาดโรงเรียน ขาด โรงเรียนนานาชาติ เพราะในสมัยนั้นเมื่อปี 1983

ไม่มีโรงเรียนนานาชาติ มีให้กับพวกนักการทูตเท่านั้น กับพวกนักธุรกิจ แต่ไม่มีให้กับคนไทย คนไทยไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ เรารู้ว่าภาษาอังกฤษ เป็น International language ทุกประเทศต้องพูดภาษาอังกฤษ ถ้าพูดไม่ได้ก็เหมือนคนใบ้ ตอนไปอยู่อเมริกาพูดภาษาอังกฤษได้เร็วมากเพราะเราไปพูดกับเพื่อน เพื่อนไม่รู้เรื่อง เลยต้องฝึกภาษาอังกฤษให้เร็ว แล้วก็พูด ภาษาอังกฤษ กับเพื่อน พอกลับมาเมืองไทย ก็เปิดโรงเรียน เป็นโรงเรียนแรกชื่อว่าโรงเรียน Didyasarin International kindergarten ในเวลานั้น คนก็ไม่เข้าใจว่าเปิดโรงเรียน เปิดมาได้ยังไง เพราะว่าคนอื่นเขาไม่ได้เปิด เราก็คิดว่าเราทำดีแล้วให้กับ สังคม ใครจะว่าอะไรก็แล้วแต่เราก็เปิด แต่อาจารย์มีความเป็นมนุษยสัมพันธ์ สามารถพูดกับคนงานให้หัวเราะกับเรา กินข้าวคนงาน กินข้าวกับรัฐมนตรี หรือจับมือกับประธานาธิบดีมาหลายคนแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ มันสร้างความเชื่อมั่น พอมาเปิดโรงเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ พอเขามาเยี่ยมแยมแจ่มใส ยินดีต้อนรับ ผู้ปกครอง ก็ติดใจ ในที่สุดก็มียกเรียนเข้ามา 2 เดือนแรกก็ได้ 100 กว่าคน พอปีที่ 2 ก็ได้เต็มโรงเรียน ก็เลยคิดจะขยาย เป็นประถม แล้วก็มัธยม ในที่สุดปัจจุบันนี้ความสำเร็จมีมากมายเหลือเกิน ขอความกรุณาฟังว่าโรงเรียน The American School of Bangkok ซึ่งแต่ก่อนเขาไม่ให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษ พอกระทรวงศึกษาธิการ ให้เราก็เปลี่ยน The American School of Bangkok เพื่อให้สอดคล้องกับที่เราทำ ในที่สุดเนี่ยความสำเร็จ เกินคาดจริง ๆ

ตอนนี้เนี่ยเมื่อเรามีอุดมคติพจน์ให้กับพวกท่านแล้ว ก็ขอฝากนิดนึงว่า มนุษยสัมพันธ์มันสำเร็จ ได้ทุกอย่าง ถ้าคุณมีมนุษยสัมพันธ์ ในการบริหารงานก็เช่นเดียวกัน ถ้าคุณคิดว่าคุณเป็นเจ้าของสิ่งลูกน้องได้ แล้วพูดจาไม่ดี เขาทำ แต่ก็ไม่เต็มใจ ธุรกิจของคุณไม่เจริญ ไม่สามารถที่จะก้าวไปสู่จุดหมายได้ เพราะฉะนั้น มนุษยสัมพันธ์นี้สำคัญ ยกตัวอย่าง อาจารย์ลักขณาไปกู้เงิน Bank แล้วเราอาศัยมนุษยสัมพันธ์ แล้วก็ต้องมีเครดิตด้วย ไม่ใช่มนุษยสัมพันธ์ไปกู้เงิน 200 ล้าน แล้วเขาจะให้ ถ้ามีเงิน 200 ล้าน ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ พูดจาไม่ดี เขา ก็ไม่ให้ แต่ถ้า ไปกู้เงิน แล้วเรา ก็มีมนุษยสัมพันธ์ แล้วเรามีเครดิต ดี เขาไปเช็คเครดิตบูโร และมีมนุษยสัมพันธ์ดี บางทีมีเครดิตบูโร มีเงินพร้อมที่จะให้ดอกเบี้ยย แต่ไม่มีความสำเร็จ ธุรกิจคุณไม่เกิด เพราะฉะนั้นขอให้ บัณฑิตในวันนี้ได้ตระหนักในสิ่งที่เป็นมนุษยสัมพันธ์ บุคลิก ก็สำคัญด้วย ถ้าคุณบุคลิกไม่ดี ไม่ใช่ว่าคนหน้าตาไม่ดีแล้วจะไม่สำเร็จ คือ แต่งตัวให้เรียบร้อย พูดจาให้ดี อะไรก็ตามที่คุณมีความรู้คุณเอา ออกมาให้หมด สร้างความเชื่อถือให้กับเขา คุณก็จะประสบความสำเร็จ

สุดท้ายนี้ก็ฝากไว้เพียงเท่านี้ ขอให้บัณฑิตทุกท่านมีความสำเร็จในชีวิต แล้วก็ในหน้าที่การงาน แล้วพยายามเอาสิ่งที่อาจารย์คุยวันนี้ไปทำการบ้าน ใครที่ยังไม่คิดว่าจะ ไป ทำอะไร ให้รีบคิด ทุกอย่างต้องวางแผน ไม่วางแผนแล้วเราจะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สุดท้ายนี้นอกจากแสดงความยินดี กับบัณฑิตทุกท่านแล้ว ต้องภูมิใจ ขอขอบคุณทางมหา วิทยาลัยหาดใหญ่ที่ได้รับมอบปริญญาตุ ษย์บัณฑิต กิตติมศักดิ์ อันทรงเกียรติในครั้งนี้ และขออัญเชิญพระบารมีของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จงประทานพรอันประเสริฐให้แก่ทุกท่านให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและครอบครัวตลอดไป ขอขอบคุณค่ะ

อาจารย์ลักขณา ดิษยะศริน